

Братство

Богуна

ДУХ! ВОЛЯ!

БОРОТЬБА!

2

стор.

Наша боротьба із рашизмом
ще далеко не завершена

3

стор.

ЗСУ можуть звільнити Крим
у грудні – генерал Гаврилов

4

стор.

Колядний цикл – сакральна основа
української духовності!

"МОСКВУ" І "ПИТЕР" МИ ВЗЯЛИ ЩЕ У ВЕРЕСНІ. ПОПЕРЕДУ – ДОНЕЦЬК

Один із бійців Першої окремої бригади спецпризначення імені Богуна (бойове псевдо "Захар") згадує про деталі, подробиці, уроки та висновки вересневого наступу ЗСУ у Харківській області. Бої під Куп'янськом, у Балаклеї, взяття Ізюма, Нової Гусарівки, штурм здавалося б, неприступних рашистських позицій "Москва" та "Питер" – все це у розповідях "Захара" оживає багатьма прикладами самовідданості українських вояків, які приголомшили своїми діями, своєю виучкою, стійкістю та героїзмом морпів із Калінінграда. Тих, кого ще декілька місяців тому вважали елітою рашистського війська. Водночас "Захар" дає влучні характеристики та означення джерел і витоків патріотичного настрою у підрозділі, у якому служить і боронить свою землю. Не менш влучно і точно воїн-богунець розповідає про враження від сутичок із ворогом, підрозділи якого дедалі більше огортає страх, розпач і безвихідь. Про все це, а також , про багато інших деталей суто фронтового життя у протистоянні із агресором розповідає "Захар". Матеріал у рубриці "Герої серед нас" читайте у наступному виході нашої газети.

"НАША БОРОТЬБА ІЗ РАШИЗМОМ ЩЕ ДАЛЕКО НЕ ЗАВЕРШЕНА, АЛЕ МИ НА ШЛЯХУ ПЕРЕМОГИ"

— Отже, найпершим чином варто зауважити, що у лавах ЗСУ сьогодні пліч-о-пліч із українцями воюють чимало іноземних громадян. І грузини тут — в очевидних лідерах. От скажіть, що безпосереднім чином вас покликала і привело в Україну?

— Нагадаю дуже коротко, що у 2008-му році росія напала на Грузію і та війна, завдяки спротиву Грузії, а також — за допомогою світової дипломатії, була нетривалою. Але грузини отримали у ній дуже печальний урок. По перше, росія дуже нахабно відірвала від території грузинської держави два її регіони, використовуючи певні сепаратистські елементи, які завжди у будь-якій державі. Південна Осетія і Абхазія були й будуть грузинськими землями і наша війна за їх повернення ще далеко не завершена. Однак ми чітко усвідомлюємо, що для її завершення слід нанести імперській державі якомога більше нищівних ударів-поразок. І Україна якраз і спроможна це зробити. Звісно ж, за підтримки цивілізованого світу, але ми, патріоти Грузії, не хочемо бути осторонь цього процесу. Тому наше місце тут, де знищується звіриний оскал рашизму. Ну, і наостанок додам, що, на моє переконання, війна за свободу і справедливість — це свята справа і стояти осторонь у такий час для справжніх чоловіків не личить.

— 2008-й рік у Грузії і 2022-й рік в Україні ви можете порівняти?

— Звичайно, у моїй пам'яті чудово збереглися усі події того воєнного тижня, коли наші збройні сили зайняли Цхинвалі, але потім розпочалося вторгнення росії. Ми були готові захищати Грузію навіть в умовах партизанської війни, але тоді кремлівське керівництво зважило на міжнародну реакцію і, досягнувши проголошення двох "сепарських" регіонів незалежними державами, на цьому наче зу-

пинилося. Насправді росіяни жодним чином не відмовились від своїх імперських замашок, але боролись із демократичною Грузією за допомогою підривної роботи. Якщо заходить мова про порівняння боїв серпня 2008-го року із вже восьмимісячним протистоянням у теперішній Україні, то тут порівняння дуже умовні. Адже теперішній розмах боїв в Україні досяг масштабів, яких ні Європа, ні увесь світ не бачив ще і з 1945-го року. Маємо справу із повномасштабною війною, яку нахабно спровокував і розпочав рашистський фіорер путін.

— Як бувалою воїну, який має різноманітний бойовий досвід, хочу адресувати запитання щодо звіриного, вкрай жорстокого характеру поведінки рашистських окупантів. Наскільки жорстокість, схильність до катувань та знущань з боку загарбників для вас виявилися несподіваними?

— Для мене нічого несподіваного у тому, що відбувається зараз у ході бойових дій, на території, яку ворог тимчасово захопив, немає. Росіяни завжди були нечувано жорстокими у повсякденному житті, у своєму примітивному побуті, а зневага до людини — особистості — це найперша риса основної маси росіян, яких довгий час зомбували просто смертельними дозами ненависті до американців, потім — до грузин, а останнє десятиліття весь потенціал російської пропаганди був кинутий проти України. Тому результат закономірний: загарбники прийшли не просто захопити територію, а якраз знищити, залакати, стерти на карті світу поняття "Україна" та "українці". Це дуже жахливо, бо у світі (найпершим чином, у Європі) ніхто не зважав і навіть не здогадувався про появу такого потенціалу знищення та геноциду, який накопичила путінська "рашка".

— І, все ж таки, жорстокість, насилля, тортури і ка-

тування з боку російських орків вражають увесь світ. Звідкіля це і чому?

— Найпершим чином, це від страху. Так, тут, в Україні, вони відчувають свою меншовартість майже на кожному кроці. Хоча десятиліттями їм товмачили про особливість росіян. Насправді вони із жахом бачать, що вони лузери, невдахи, і жодної підстави для величч "руських" немає зовсім і взагалі. Це призводить до втрати будь-якої мотивації перебування в армії, яка веде малозрозумілу "спецоперацію". Повірте, я не перший місяць, і навіть не перший рік воюю якраз із "рашиками". Знаю точно, що сьогодні не менше 90% цього жалюгідного воїнства не бажають брати участі у бойових діях, де майже щодня гине і калічиться чергова тисяча цих непростих гостей. Ця армія почуває себе приреченою, бо розуміє, що супроти неї діють патріоти із дуже могутньою мотивацією — вони захищають свою землю, свої домівки, дружин і дітей.

— А найманці із всіляких військових фірм та компаній, всілякі "вагнерівці", що заробляють на війні, можливо вони посилюють військову могутність ворога?

— Сила "вагнерівців", яких наймають для вбивства і звірств, які не мають за душею нічого святого, лише у тому, що вони краще володіють зброєю і більшою мірою звичні до бойової обстановки, аніж всілякі "мобіки" чи 20-річні контрактники без будь-якого досвіду та виучки. Але я наголошую, що найпершим чином вони вбивці і їх мотивація не може йти у жодне порівняння із мотивацією воїнів ЗСУ, яких підтримує і любить їх народ, а сьогодні поважає фактично все цивілізоване людство.

— Чи можете ви, як бувалий воїн, порівняти дії командного складу і керівництва Збройними силами України та військ агресора?

— Думаю, не лише я, а багато хто із моїх теперішніх бойових побратимів, з якими я воюю півроку, бачать, як зневажливо ставляться до солдатів армії агресора їх командири. Це проявляється у всьому: у харчуванні, у забезпеченні, у вмінні обійтися у бойових умовах найменшими втратами особового складу. Ніхто навіть не підозрював, що стільки тіл вбитих, конаючих і померлих солдатів рашистського війська назавжди залишаться непохованими, а просто присипаних землею, або ж і понівечених дикими звірами. У

підрозділах ЗСУ ставлення до солдатів з боку командирів і командування загалом діаметрально інше. Війна — річ дуже жорстока, але людяність, взаємовиручка, плече товариша і побратима цінуються у нас понад усе. І це не лише на рівні взводу чи роти, а й загалом, ставлення до воїнів, як до майбутніх переможців, яким доведеться відбудовувати Україну. Знову ж таки, у наших підрозділах ви рідко зустрінете негативну чи зневажливу оцінку нашого генералітету, нашого головнокомандувача, якого не лише поважають, але й якому безмежно довіряють. Нічого подібного на тій "стороні" і близько немає.

— Якщо повернути тему нашої розмови до Грузії, як там справи і наскільки швидко можна повернути до її складу території ніким не визнаних Абхазії і Південної Осетії?

— Щодо Грузії, то там спочатку варто з'ясувати ситуацію із місцевими політиками, а тоді вже братися за повернення по суті загарбаних і відірваних від Грузії територій. Адже у Грузії, як своєї, національної влади, поки що не існує. Є людина, яка відчуває підтримку росії і на неї орієнтується. Але це все також тимчасово. Вже сьогодні зрозуміло, що нинішній кремлівський вплив на країни колишнього радянського союзу знає прямо на наших очах суттєвих змін. Васали кремля ледь не щотижня показують свій норов і нагадують, що так, як раніше, ніхто росію слухатися не буде. Якщо конкретніше про Грузію, то там на часі чергові демократичні перетворення і встановлення влади, яка не буде орієнтуватися на росію взагалі. Все це реально можливе, однак Грузія потребує підтримки міжнародного товариства. Ну, і як тільки у Грузії влада належатиме національно-демократичним силам, питання про зачистку від "сепарської" гнилі території Південної Осетії і Абхазії вирішиться упродовж одного чи двох тижнів. Ви ж повинні розуміти, що сепаратистські утворення на території Грузії один до одного схожі на так звані ДНР і ЛНР, які існують на умовах щоденної грошової, військової підтримки кремля. Як тільки така підтримка щезне, відбудуться швидкі зміни і вся ця сепаратистська нечисть просто втече.

— А якщо не втече? Як нам в Україні повернути в лоно нашої держави жителів ЛНР і ДНР, які прожили в умовах сепаратистської влади вже

майже дев'ять років?

— Головне — відрізати ці анклав, які були силою російської зброї відірвані від України, від підтримки з кремля. Звісно ж, є так звані фанати "руського мира" і їх не можна залишати, так би мовити, на перевиховання, бо, швидше за все, вони знову, але вже пізніше, візьмуться за свою чорну справу. Їх треба ізолювати, хто б і що не казав із приводу такого, радикального варіанту вирішення питання.

— Ще одне питання стосовно ситуації на Кавказі. Йдеться про стосунки Вірменії, Грузії, Азербайджану.

— Все вирішуватиметься у контексті військової сили та можливостей росії впливати на регіон. Влада Вірменії сьогодні виглядає як найбільш промосковська з - поміж усіх республік Закавказзя. Тут існує певна пуповина, яка утримує вірмен в орбіті російського впливу. Азербайджан також проявляє кремлівські симпатії, але там панують зовсім інші тенденції — як тільки путінський режим зазнає потужної поразки (наприклад, у війні з Україною) керівництво Азербайджану чітко і надовго орієнтуватиметься на Туреччину. Стосовно Грузії, то я вже озвучив найкращий і найреальніший сценарій змін у житті моєї Батьківщини, але мушу лише зазначити, що у Вірменії є проблем і не лише у напрямку Азербайджану, але й Грузії. Тому до врегулювання цих питань знадобиться не лише чимало часу, але й вагомих змін геополітичного характеру.

— Ну, і на завершення нашої розмови традиційне запитання: що ви захочете зробити одразу після перемоги, коли рашистські заїди будуть викинуті за кордони України?

— Насамперед хочу взяти відпустку для особистих справ і проїхати по тих місцях, де довелося воювати, де відчував гіркоту втрат і братнє плече своїх побратимів. Обов'язково візьму із собою своїх дітей, які мають не просто знати, але й бачити ті місця, де їх батько здобував мир. А ще хотілося б банально відпочити хоча б короткий час у колі друзів, яких у мене багато і з якими ми давно пов'язані міцним бойовим побратимством. Звісно, тих вражень, які ми отримуємо тут, у пеклі страшної війни, позбутися неможливо. Втім, ми мусимо пам'ятати усі випробування, які випали на нашу долю і знати ціну свободи та волі для наших народів.

Мир у Європі напрому залежить від стійкості та захищеності України" – Залужний

Головнокомандувач ЗСУ Валерій Залужний прокоментував черговий масований ракетний удар військ РФ по цивільних та об'єктах критичної інфраструктури України, якого російський агресор завдав 23 листопада 2022-го року.

"Сьогодні країна-терорист російська федерація завдала масованого ракетного удару по об'єктах критичної інфраструктури України. Будучи неспроможним здолати Збройні Сили нашої держави, противник веде війну з мирними громадянами, теплоелектростанціями, лікувальними закладами і навіть немовлятами....

"Під час сьогоднішньої атаки ворог здійснив 67 пусків крилатих ракет повітряного ("Х-101/Х-555") і морського базування ("Калібр"). Силами і засобами Повітряних Сил Збройних Сил України у взаємодії з іншими складовими Сил оборони знищено 51 крилату ракету, а також 5 дронів-камікадзе типу "Ланцет", – написав Головнокомандувач ЗСУ.

Валерій Залужний подякував захисникам України, які в умовах нестачі боєприпасів боронять країну. Водночас головнокомандувач ЗСУ висловив вдячність країнам-партнерам за надані системи ППО та ПРО, що прикривають небо.

Армія РФ готує до оборони Крим. ЗСУ можуть звільнити півострів у грудні – генерал Гаврилов

Російські війська готуються до продовження українського наступу на окупований Крим та на Донбасі, вважають західні військові аналітики. Тим часом заступник міністра оборони України Володимир Гаврилов в інтерв'ю виданню Sky News заявив, що бійці ЗСУ можуть повернути тимчасово окупований Крим вже на початку зими.

Британська розвідка повідомила, що після відступу з Херсону російські сили перегруповуються та вирили нові траншеї біля адміністративної межі з окупованим Кримом, а також біля річки Сіверський-Донець між Донецькою та Луганською областями.

«Деякі з цих місць розташовані на відстані до 60 кілометрів позаду поточної лінії фронту, це свідчить, що російські планувальники готуються до можливості подальших великих українських проривів», – мовиться у повідомленні Міністерства оборони Британії у твіттері.

Генерал Валерій Залужний заявив, що всі українські бригади десантно-штурмових військ, без винятку – легендарні

У привітанні із Днем Десантно-штурмових військ Збройних Сил України, Головнокомандувач ЗСУ звернувся до десантників словами: "дорогі бойові друзі".

Цим самим він підкреслив важливу відмінність сучасної української армії від колишньої радянської. Командний склад ЗСУ і всі військові – перш за все бойові побратими, які стоять на сторожі суверенітету й Незалежності країни.

"Ви – завжди перші! Ви там, де найважче. Ви пройшли особливий відбір і виснажливу підготовку. Саме тому ви є елітою війська і гордістю нації. Загартовані у важких боях, ви дали гідну відсіч ворогу. Всі без винятку бригади наших Десантно-штурмових військ – легендарні", – звернувся до підрозділів десантно-штурмових бригад генерал Валерій Залужний.

Він подякував кожному десантнику за службу, за вірність військовій присязі і клятві десантника та вшанував пам'ять тих, чия кров назавжди влилася в колір ваших беретів.

"Вітаю зі святом! Пишаюся та покладаюся на вас! Слава ДШВ! Слава Україні!" – сказав генерал Валерій Залужний у зверненні до кожного бійця.

Росія спробує передислокувати частину сил, виведених із Херсону, для посилення та розширення своїх наступальних операцій поблизу міста Бахмуту на Донеччині.

Говорячи про українську військову тактику, фахівці американського Інституту вивчення війни (ISW) очікують, що українські війська далі будуть концентруватися на кількох головних маршрутах – південна траса Т2202 Нова Каховка – Армянськ, південно-східна траса Р47 Каковха – Генічеськ і траса М14, яка тягнеться на схід до Мелітополя, Бердянська, Маріуполя.

«Обмежена кількість високоякісних доріг і залізниць у цьому

районі, зокрема тих, які з'єднують Крим із материком, створює потенційні вузькі місця, які можуть бути заблоковані Україною, що поступово погіршить здатність Росії продовжувати постачати своє угруповання на сході Херсонської області та в інших районах півдня України», – пояснюють фахівці ISW.

Як наголошують експерти подібна тактика витискання російських військ через вузькі місця вздовж ключових доріг, не лише мостів через річку Дніпро, була успішною під час контрнаступу України на правобережній частині Херсонщини. Наявність широкого Дніпра у цьому районі сприяла успіху обраної тактики, тому вашингтонські експерти

В Україні згадують жертв Голодоморів ХХ століття
ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ ВОЛОДИМИР ЗЕЛЕНСЬКИЙ ВШАНУВАВ РОКОВИНИ ГОЛОДОМОРУ В УКРАЇНІ.

"Українці пройшли дуже страшними шляхами. І при всьому зберегли здатність не підкорятися і щоразу демонструвати всьому світові свою волелюбність. Колись нас хотіли знищити голодом, тепер – темрявою та холодом. Нас не зламати. Наш вогонь не згасне. Ми знову переможемо смерть", – написав він з нагоди Дня пам'яті жертв Голодоморів ХХ століття. День пам'яті відзначають щорічно у четверту суботу листопада на підставі указів Президента України 1998 та 2007 років. У цьому році пам'ять про загиблих під час голодомору українців вшановували 26 листопада.

А загалом у ХХ столітті українці пережили три Голодомори: 1921-1923, 1932-1933 та голод 1946-1947 років. Найбільшим був голод 1932-1933 років – який

називають геноцидом українського народу, здійсненим комуністичним режимом Йосипа Сталіна. За різними оцінками, тоді загинули близько 4,5 млн українців. На сьогоднішній день Голодомор в Україні 1932-1933 років офіційно визнали геноцидом українського народу 22 держави світу.

Олексій Резніков: "Естонія продовжить тренувальні програми для ЗСУ"

Міністр оборони України Олексій Резніков в суботу, 26 листопада 2022-го року, провів телеконференцію зі своїм естонським колегою Ханно Певкуром і подякував Естонії за підтримку України.

"Провели змістовну телеконференцію з естонським колегою Ханно Певкуром під час відвідання ним наших бійців на тренувальній базі в Естонії. Користую-

чись нагодою, я привітав наших воїнів, які незабаром закінчують курс і повертаються в зону бойових дій", – написав Резніков.

Загалом, за відомостями, оприлюдненими Генеральним штабом ЗСУ, станом на 20 листопада 2022-го року 7,6 тис. військових ЗСУ пройшли базову підготовку за кордоном, підготовка 2,9 тис. – ще триває,

Він також подякував Естонії за потужну підтримку України. Резніков зазначив, що тренувальні програми в Естонії для української армії триватимуть і надалі.

очікують, що просування на сході Херсонщини не буде таким кардинальним. Незважаючи на це, вони вважають, що і так українські військові зможуть «перешкодити зусиллям Росії зміцнити та утримати свої нові лінії оборони».

Американський військовий аналітик Майкл Кофман вважає, що важливим чинником для російського відступу від Херсону, було те, що російській армії бракує озброєння. У подкасті War on the Rocks Кофман, який є директором дослідницької програми щодо вивчення Росії в Центрі військово-морського аналізу (CNA) та співробітником Інституту Кеннана, каже, що схиляється до думки, що російська армія страждає від браку боєприпасів не лише в результаті того, що українські сили обмежують її можливості постачання, а й тому, що цих боєприпасів немає на російських складах. Тому росіяни намагаються закупити їх у Північній Кореї, а дрони – в Ірані.

Українська тактика, на думку аналітика, полягатиме в тому, щоб не давати росіянам перепочинку взимку і тримати ініціативу до надходження з-за кордону техніки, яка дозволить перейти у великий контрнаступ.

Бої на Донбасі, на думку Кофмана, росіяни зараз ведуть за те, щоб не опинитися поза містами, коли настануть морози. Для

української армії це був би найкращий сценарій, адже він би означав, що бойовий дух російської армії падає до рівня, коли вона неспроможна чинити опір.

Найгіршим сценарієм для України був би той, за якого Росія може використати зимову паузу для того, щоб підготувати новобранців та зробити нові запаси боєприпасів для початку нового наступу на Донбасі, каже Кофман.

Бійці ЗСУ можуть повернути тимчасово окупований Крим вже на початку зими, заявив заступник міністра оборони України генерал-майор запасу Володимир Гаврилов в інтерв'ю виданню Sky News.

Гаврилов вважає, що ЗСУ повернуть контроль над Кримським півостровом, ймовірно, вже до кінця грудня нинішнього року.

Коментуючи перспективи мирних переговорів із Кремлем, заступник голови Міноборони заявив, що вони відбудуться виключно після того, як Росія повністю залишить територію України, у тому ж числі територію Криму та частини Сходу країни.

«Всередині суспільства в Україні є рішення, що ми йдемо до кінця. Не має значення, який сценарій лежить на столі. Люди заплатили багато крові, багато зусиль за те, чого ми вже досягли, і всі знають, що будь-яка підтримка або заморожений конф-

КОЛЯДНИЙ ЦИКЛ – САКРАЛЬНА ОСНОВА УКРАЇНСЬКОЇ ДУХОВНОСТІ!

В давній українській православній традиції, в Колядному циклі, поняття Різдво означає обрядові дії які славлять Творця та знаменують народження Програми Нового Кола Року, яку Творець дарує Земному Миру людей щорічно...

Давнє православне Різдво, яке налічує десятки тисяч років – це Різдво Кола Нового Року. Це народження Творцем нової Програми для земного суспільства, на Новий земний Рік, з наступною підтримкою такої Програми енергіями Творця.

Народження стається в середині Колядного циклу (Коляди), після Святвечора, на 7 січня.

Сам цикл астрономічно пов'язаний з зимовим Сонцестоянням, від якого він починається (його довжина – одна дванадцята тривалості року, місяць).

Він розділений навпіл Святвечором та Різдвом Кола Нового Року, святом Творця, у час оприділений Творцем!

Проте існує інше Різдво, значно молодше – християнське. Це день народження юдейського месії, Христа.

В католицько-протестанському середовищі прийнята умовна дата такого – 25 грудня.

Ця дата суто мирська, нічим не підтверджена і не обґрунтована. Бо за біблійними описами Хрест Отця Господа (Ясус-Ясунь) народився у літній час.

То що з цього, спитаєте ви?

Справа в тому, що нині православним України нав'язують питання перенесення православного Різдва з 7 січня на 25 грудня, атакуючи у такий спосіб сакральний основу свята – день шанування Творця, день Різдва Програми Нового Кола Року, день визначений самим Творцем.

А це неприпустимо! Бо це відмова від Творця!

До того ж, Різдво Кола Нового Року – це лишень одне з низки колядних свят, які є базовими для духовного кормління землян, для досягнення вічності душами таких!

Колядний цикл триває місяць, від початку зимового Сонцестояння (21 грудня) до кінця Водохреща (21 січня).

ПЕРША половина Колядного циклу – це згасання старого Кола Року Землі, яке реалізувалось і відійшло на Святвечір (6 січня).

ДРУГА половина Колядного циклу – це народження і зростання у силі нової Програми Нового Кола Року (з 7 січня), яка згодом наповнюватиме енергіями Творця людський мир Землі на увесь рік.

Базова точка початку Колядного циклу – це перший день зимового Сонцестояння.

Так визначено Творцем, і так було на планеті десятками тисяч років!

Про це завжди знали носії та хранителі Православного Світогляду – православні Рахмани та волхви (духовні Отці минулого).

Колядний цикл, і відповідно Різдво Кола Нового Року, ніколи не залежали від земних календарів! Особливо таких історично молодих як Юліанський чи Григоріанський.

Бо астрономічна довжина планетарного року у сакральному календарі немає ніякого значення!

Чому?

Бо земний рік, в не залежності від його довжини, завжди має ЧОТИРИ ба-

КОЛЯДА ТА РІЗДВО – ДУША УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

зові точки – дві СОНЦЕСТОЯННЯ, дві РІВНОДЕННЯ, до яких прив'язаний календар Православних свят (дивіться в інтернеті календар "Коло Року").

Саме з цієї причини у давнину будувались кромлехи – астрономічні обсерваторії та святилища, на яких Рахмани визначали дати Сонцестоянь та Рівнодень і які ділили рік на чверті.

Кромлехи споруджувались по всій Європі та на інших континентах (зразком є Стоунхендж у Британії). Таких було тисячі, різних за конструкціями та матеріалами – камінні, дерев'яні, ґрунтові.

Кромлехи будувались і на землях України, десятками і сотнями. Вони виконували роль святилищ. Такі оббудовували стінами і накривали дахом і вони ставали храмами чи церквами.

Саме тому усі православні церкви минулого виконували роль обсерваторій. Через це у них чітка орієнтація СХІД-ЗАХІД, зручна для визначення Сонцестоянь та Рівнодень – астрономічної основи Православного календаря!

Для рахманів та волхвів минулого особливо важливим було знати день початку зимового Сонцестояння (нині 21 грудня). Бо до нього був прив'язаний весь Колядний цикл, всі свята першої чверті Кола Року.

Рахмани знали – момент зміни Кола Року настає за 16 днів після Різдвяного посту, нині між 6 і 7 січнем. Натомість, 7 січня – це перший день Православного Різдва Нового Кола Року, свято. Одночасно це день який формує порядок свят у всій першій чверті року – Водохреща, Стрітіння, Великодня...

Про особливості і значення свят першої чверті, та про самі чверті, можна прочитати у інтернет-статті "Український православний календар – світла спадщина предків".

Але чому перенесення дати святкування православного Різдва є небезпечним?

Тому що період з 21 грудня до 6 січня означений особливим станом падіння енергетики Старого Кола Року. А далі, від 7 січня до 21 січня, з моменту появи Нового Кола Року, лиш починається поступове наростання енергетики Нового Кола.

Це період коли брама Яви відкрита!

У цей час світлі душі явлених людей перебувають під захистом Вишніх сил (бо є небезпека з боку темних сил).

Саме для цього захисту у першій половині Колядного циклу передбачений Різдвяний піст у 16 днів, з 21 грудня по 6 січня. Бо піст – це зв'язок з Вишніми силами, з Богом /ПІСТ – Прохід Ірію Світлого Творця (для душ православних)/.

З цієї ж причини в наступний період Колядного циклу, від 7 січня до 21 січня, передбачена серія коротких Хрещенських постів після святкових днів: Різдва – 7-9 січня, Оглядин Програми Кола Року – 14 січня.

У період Коляди відкритим доступом у Яву намагаються скористатися темні сили, атакуючи лукавими спокусами небачних та не надто розсудливих, які відступають від Православного Світогляду, які не шанують Творця.

Відступники попадають під вплив темних сил, особливо ті з них, хто у дні Різдвяного посту (21 грудня – 6 січня) бере участь у гульбищах та веселошах, у застіллях та пиятиках, всіляких "релігійних" та "новорічних" дійствах.

Вповні очевидно, що для темних сил кінець грудня-початок січня стає періодом великого бенкету, часом поживи енергетикою душ наївних та нетямущих.

Тому не варто нарікати на когось, коли після цього прийде поступова розплата за гріх: наростання важких хронічних хвороб, глибоких сімейних проблем, трагічних випадків...

Чому так?

Бо порушник Колядних постів, свідомо чи ні, вчиняє наступне:

1. Повністю ігнорує духовні настанови Творця та Прави, контакт з ними;
2. Бере участь у руйнуванні Колядного циклу та свят (у дні дані Творцем);
3. Відмовляється від духовного кормління Творцем та Вишніми Силами;
4. Створює духовні проблеми, які нищать його здоров'я та саме існування.

І ще...

Про маніпуляції свідомістю.

Недоброзичливці з-за меж України, їх однодумці в середині України, весь час

переконають православних, що Різдво 7 січня, це такий собі символ єднання з Москвою і РПЦ, підігрівання московським примхам.

Головно такі голоси лунають від прихильників католицизму та протестантизму.

Проте це відверта неправда!

Бо ні Москва, ні РПЦ, не надто розуміються на далекому для них Колядному циклі (бо це українська спадщина), і тому не піднімають голосу на захист такого. Бо їм це не вигідно!

Чому?

Можливо тому, що ситуація обумовлена спільними інтересами Москви та Риму?

Згадайте нещодавно зустріч папи Римського та патріарха Московського, поведінку ієрархів останнього часу, яка наводить на різні думки...

Зрозуміло, що Москва у такій ситуації готується "спасати" православних України від уніатства та католицизму! А прихильники Риму відверто педалюють власні інтереси в Україні!

Чи не повтор це сценарію 17 століття, часів Івана Богуна, з зумисним поділом України на сфери впливу? Чи не лукавий це інтерес Ватикану і Москви задумати українське Православ'я та його глибинні основи? Чи не реалізація це плану по конфесійному підпорядкуванню України на свою користь?

Адже так уже було!

Тому висновки напрошуються самі собою:

1. Маємо чергову спробу нищення Колядних основ давнього та правдивого Православ'я в Україні, що має корені у глибині десятків тисяч років!

2. Маємо спробу підміни Православного Різдва Кола Року, Різдвом месії, що не має стосунку до Коляди, до дат Юліанського чи Григоріанського календарів!

3. Маємо спробу спокусити православні душі та кинути їх у великий гріх у час Різдвяного посту, який дозволяє захистити православні душі від атак темного в момент відкритості брами Яви!

4. Маємо ознаки змови певних сил, що до православних України, бажання таких до поділу українців на "про католицьких" та "промосковських", що створює пряму небезпеку єдності і суверенітету держави Україна!

І на останок...

Ідеологи руйнування давнього православного Колядного циклу все наполегливіше спонукають українських православних робити вибір, який вчиняти ні вони, ні церковний клір, НЕ МАЮТЬ права!

Бо Коляда та Різдво 7 січня – це воля Творця!

Тому порада тим православним, хто сумнівається.

Слухайте Предків! Вони у слов'янські та козацькі часи, у часи Івана Богуна, щиро берегли сакральну основу давнього православного Колядного циклу, шануючи Творця та його найсвятіші дні!

А з цим шануванням вони берегли праведне православне життя, світлість власної душі, тілесне здоров'я!

Чим не приклад для нас?

Підготував Валентин ДЕМ'ЯНОВ